

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 181

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 23 februarie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 654 din 19 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală	2–4			
Decizia nr. 879 din 16 decembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice și ale art. 61 ¹ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, astfel cum au fost introduse prin art. IV pct. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018	5–9			
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
12. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente corecțiilor financiare aplicate pentru abaterile de la conformitatea cu legislația din domeniul achizițiilor publice pentru Programul operațional				
			sectorial Mediu 2007—2013 și pentru proiecte preluate integral sau parțial din Programul operațional sectorial Mediu 2007—2013 în cadrul Programului operațional Infrastructura mare 2014—2020	9–10
		243.	— Hotărâre privind eliberarea domnului Predescu Lucian-Dragoș din funcția de subprefect al județului Argeș	11
		244.	— Hotărâre privind eliberarea doamnei Dobre Doina din funcția de subprefect al județului Mehedinți	11
		245.	— Hotărâre privind numirea domnului Neculăescu Ciprian-Mihai în funcția de subprefect al județului Argeș	12
		246.	— Hotărâre privind numirea doamnei Stanomir Cosmina-Giorgiana în funcția de subprefect al județului Mehedinți	12
		247.	— Hotărâre privind organizarea și funcționarea Comitetului de monitorizare a Planului național de redresare și reziliență al României	13
		248.	— Hotărâre privind aprobarea Actului adițional nr. 6 la Acordul de concesiune pentru explorare, dezvoltare și exploatare petrolieră în perimetrul XIX Neptun, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.233/2000	14
		252.	— Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2022 al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 654

din 19 octombrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ionel Vizitiu în Dosarul nr. 3.022/86/2018/a1 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.294D/2018.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 316 din 17 mai 2016, nr. 27 din 19 ianuarie 2017 și nr. 54 din 2 februarie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 31 august 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.022/86/2018/a1, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Ionel Vizitiu cu ocazia soluționării contestației împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți a dispus luarea măsurii arestării preventive față de inculpatul reținut în cauză.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală încalcă principiile fundamentale privind egalitatea în drepturi, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare și înfăptuirea justiției, întrucât instanțele interpretează termenul de 6 ore instituit de textul de lege criticat ca fiind un termen de recomandare, a cărui nerespectare nu atrage nicio sancțiune. Arată că, în speță, propunerea de arestare preventivă a fost înregistrată în data de 29 august 2018, la ora 11.20, în condițiile în care din ordonanța de reținere a inculpatului rezultă că acesta a fost reținut începând cu data de 28 august 2018, ora 16.35, până la data de 29 august 2018,

ora 16.35, ceea ce înseamnă că propunerea de arestare preventivă se putea înregistra cel mai târziu la ora 10.35 a zilei de 29 august 2018. Subliniază, totodată, că, până aproape de ora fixată pentru dezbaterea propunerii de luare a măsurii arestării preventive, judecătorul de drepturi și libertăți s-a aflat într-o altă ședință de judecată, astfel că, în cauză, deliberarea și pronunțarea asupra măsurii preventive au avut loc între orele 15.25 și 15.40, când s-a făcut pronunțarea hotărârii, în condițiile în care ședința de judecată a început la ora 15.00. Consideră că textul de lege criticat este constituțional numai în măsura în care este interpretat în sensul că termenul „cu cel puțin 6 ore înainte de expirarea duratei reținerii” inculpatului este un termen peremptoriu, a cărui nerespectare atrage incidența dispozițiilor art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală cu privire la luarea măsurii arestării preventive, și anume decăderea din exercițiul dreptului și nulitatea actului făcut peste termen. Invocă în acest sens considerentele Deciziei nr. 336 din 30 aprilie 2015, prin care Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care nerespectarea termenului „cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive” atrage incidența art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală. Apreciază că nu se impune să se facă distincție între termenele prevăzute de dispozițiile art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală și cele ale art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală, întrucât „au la bază același concept de apărare a dreptului la un proces echitabil, atât prin protejarea dreptului la apărare al inculpatului, cât și prin acordarea timpului și înlesnirilor necesare judecătorului de cameră preliminară pentru a studia dosarul de urmărire penală și apărărilor invocate, pentru a putea delibera și dispune în cunoștință de cauză, lucru ce ar înlătura orice risc sistemic de arbitrar într-o decizie a unei instanțe”. Arată că „aceeași rațiune a legiuitorului a fost subliniată de Curtea Constituțională și în motivarea Deciziei nr. 251 din 5 mai 2016”, prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, care reglementează termenul de minimum 5 zile înainte de expirarea duratei măsurii preventive, termen care trebuie respectat de procuror la momentul înaintării rechizitoriului către judecătorul de cameră preliminară cu ocazia trimiterii în judecată a inculpatului față de care s-a dispus o măsură preventivă. Concluzionează că „și termenul minim de 6 ore — până la expirarea măsurii reținerii — pentru formularea propunerii de arestare preventivă, ca și termenele prevăzute de art. 207 alin. (1) și art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală, este un termen peremptoriu, fiindcă are ca scop garantarea unui minim absolut de timp pentru a asigura efectuarea unei judecăți echitabile, care ar putea exclude un risc sistemic de arbitrar”.

6. **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală este neîntemeiată. Invocă în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 83 din 23 februarie 2016 și nr. 316 din 17 mai 2016.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „(16) *Procurorul sesizează judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța competentă, în vederea luării măsurii arestării preventive față de inculpatul reținut, cu cel puțin 6 ore înainte de expirarea duratei reținerii acestuia.*”

11. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 referitor la dreptul la apărare și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, precum și a prevederilor art. 6 paragraful 3 referitor la drepturile acuzatului din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — invocate și în prezenta cauză — și față de critici similare.

13. Astfel, prin Decizia nr. 473 din 25 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.025 din 3 noiembrie 2020, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală. Prin decizia menționată, Curtea a reținut, în paragrafele 14—21, că, potrivit criticilor formulate, dispozițiile de lege contestate sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că termenul de 6 ore prevăzut în cuprinsul acestora este unul de recomandare, făcându-se trimitere la rațiunile avute în vedere de Curtea Constituțională cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 336 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 19 mai 2015, prin care instanța de contencios constituțional a constatat că dispozițiile art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care nerespectarea termenului „cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive” atrage incidența art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală. Pentru a ajunge la această concluzie, prin Decizia nr. 336 din

30 aprilie 2015, citată anterior, Curtea a reținut că, potrivit normelor procesual penale cuprinse în art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală, propunerea de prelungire a arestării preventive împreună cu dosarul cauzei se depun la judecătorul de drepturi și libertăți cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia, alin. (2) al aceluiași articol, în prima și ultima teză, stabilind că judecătorul de drepturi și libertăți fixează termen pentru soluționarea propunerii de prelungire a arestării preventive înainte de expirarea duratei măsurii, iar avocatul inculpatului este încunoștințat și i se acordă, la cerere, posibilitatea de a studia dosarul cauzei. Reglementarea acestui termen are drept scop acordarea unui interval de timp suficient pentru ca atât propunerea de prelungire a arestării preventive, cât și, eventual, contestația formulată de procuror în temeiul prevederilor art. 204 alin. (5) din Codul de procedură penală, în caz de respingere a propunerii de prelungire a arestării preventive, să fie soluționate cu respectarea dreptului la apărare și garantarea libertății individuale a inculpatului arestat, înainte de expirarea duratei măsurii preventive (paragraful 19 din decizia precitată). Plecând de la premisa potrivit căreia atât propunerea de prelungire a arestării preventive, cât și contestația formulată de procuror în temeiul dispozițiilor art. 204 alin. (5) din Codul de procedură penală trebuie soluționate înainte de expirarea duratei măsurii preventive dispuse anterior, Curtea a statuat că, prin calificarea termenului „cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive” ca fiind un termen de recomandare a cărui nerespectare nu atrage incidența art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală, se ajunge la încălcarea prevederilor art. 24 din Constituție și ale art. 6 paragraful 3 lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. În ceea ce privește reținerea și soluționarea propunerii luării măsurii arestării preventive față de inculpatul reținut, prin Decizia nr. 473 din 25 iunie 2020, mai sus menționată, Curtea a constatat că măsura reținerii este reglementată în cuprinsul art. 209 și 210 din Codul de procedură penală, fiind o măsură privativă de libertate ce se caracterizează, printre altele, prin faptul că poate fi dispusă exclusiv în cursul urmăririi penale. Din această perspectivă, Curtea a constatat că în analiza criticilor de neconstituționalitate formulate trebuie pornit de la coroborarea dispozițiilor art. 209 și 210 din Codul de procedură penală cu cele ale art. 203, 204 și 223—227 din același act normativ. Astfel, potrivit prevederilor art. 209 alin. (1) și (3) din Codul de procedură penală, organul de cercetare penală sau procurorul poate dispune reținerea, pentru cel mult 24 de ore, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 202 din același cod. Totodată, în temeiul prevederilor art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală, procurorul sesizează judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța competentă, în vederea luării măsurii arestării preventive față de inculpatul reținut, cu cel puțin 6 ore înainte de expirarea duratei reținerii acestuia.

15. Astfel, prin Decizia nr. 473 din 25 iunie 2020, citată anterior, Curtea a constatat că procurorul, dacă apreciază că sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, întocmește o propunere motivată de luare a măsurii arestării preventive față de inculpat, cu indicarea temeiului de drept, propunere care, împreună cu dosarul cauzei, se prezintă judecătorului de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia, în a cărei circumscripție se află locul de reținere, locul unde s-a constatat săvârșirea

infracțiunii ori sediul parchetului din care face parte procurorul care a întocmit propunerea. Potrivit prevederilor art. 225 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, judecătorul de drepturi și libertăți sesizat stabilește termenul de soluționare a propunerii de arestare preventivă, fixând data și ora la care soluționarea va avea loc, în cazul inculpatului aflat în stare de reținere, termenul de soluționare a propunerii de arestare preventivă trebuind fixat înainte de expirarea duratei reținerii. Judecătorul de drepturi și libertăți, dacă apreciază că sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, admite propunerea procurorului și dispune arestarea preventivă a inculpatului, prin încheiere motivată, iar dacă apreciază că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru arestarea preventivă a inculpatului, respinge, prin încheiere motivată, propunerea procurorului, dispunând punerea în libertate a inculpatului reținut [art. 226 alin. (1) și art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală]. Împotriva acestor încheieri inculpatul și procurorul pot formula contestație, în termen de 48 de ore de la pronunțare sau, după caz, de la comunicare, potrivit dispozițiilor art. 204 alin. (1) din Codul de procedură penală.

16. În ceea ce privește soluționarea contestației, în temeiul prevederilor art. 204 alin. (5) din Codul de procedură penală, contestația formulată de procuror împotriva încheierii prin care s-a dispus respingerea propunerii de prelungire a arestării preventive, revocarea unei măsuri preventive sau înlocuirea unei măsuri preventive cu o altă măsură preventivă se soluționează înainte de expirarea duratei măsurii preventive dispuse anterior. Astfel, din conținutul acestui text de lege reiese că, spre deosebire de situația respingerii propunerii de prelungire a arestării preventive, în cazul respingerii propunerii luării măsurii arestării preventive, soluționarea contestației formulate de procuror nu este ținută să se realizeze înainte de expirarea duratei măsurii preventive dispuse anterior, adică înainte de expirarea măsurii reținerii.

17. Având în vedere argumentele invocate, Curtea a reținut că, din punct de vedere temporal, în cazul soluționării propunerii luării măsurii arestării preventive față de inculpatul reținut, obligațiile ce incumbă procurorului și instanței judecătorești, din perspectiva criticilor de neconstituționalitate, sunt cele referitoare la sesizarea instanței judecătorești și la fixarea termenului de soluționare a propunerii înainte de expirarea duratei reținerii. Astfel, pronunțarea efectivă asupra propunerii

luării măsurii arestării preventive față de inculpatul reținut, prin admiterea sau respingerea acesteia, precum și soluționarea contestației formulate de procuror împotriva respingerii acestei propuneri pot interveni, în funcție de circumstanțele cauzei, și după încetarea duratei reținerii.

18. Prin urmare, avocatul inculpatului poate solicita el însuși un termen pentru studierea dosarului și formularea apărării, în cazul în care consideră că timpul scurs între momentul la care a luat cunoștință de data și ora la care soluționarea propunerii va avea loc și soluționarea acesteia nu este suficient pentru realizarea unei apărări eficiente și adecvate. Totodată, instanța de judecată, dacă apreciază că este necesar, poate amâna pronunțarea în scopul studierii dosarului cauzei, pentru a putea delibera și dispune în cunoștință de cauză cu privire la propunerea luării măsurii privative de libertate, astfel încât să fie înlăturat arbitrarul din soluția sa.

19. De asemenea, Curtea a mai reținut că soluționarea propunerii luării măsurii arestului preventiv trebuie realizată în acord cu prevederile art. 5 paragraful 4 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin pronunțarea asupra măsurii „în termen scurt”. Astfel, judecătorul de drepturi și libertăți investit cu soluționarea propunerii luării măsurii arestului preventiv, în funcție de circumstanțele fiecărei cauze, trebuie să pună în balanță toate elementele specifice cauzei, pentru satisfacerea atât a dreptului la apărare, cât și a dreptului de soluționare a cauzei într-un termen rezonabil.

20. În același sens sunt și Decizia nr. 83 din 23 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 6 mai 2016, Decizia nr. 316 din 17 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 9 august 2016, Decizia nr. 54 din 2 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 12 mai 2017, și Decizia nr. 696 din 8 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 26 martie 2019.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ionel Vizitiu în Dosarul nr. 3.022/86/2018/a1 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 209 alin. (16) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 879

din 16 decembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice și ale art. 61¹ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, astfel cum au fost introduse prin art. IV pct. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice și ale art. 61¹ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, astfel cum au fost introduse prin art. IV pct. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018, excepție ridicată de Societatea Wasphalt Ltd din Londra, Sucursala Cluj-Napoca, în Dosarul nr. 355/57/2018 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.165D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere că în materia criticată există jurisprudență a Curții Constituționale și nu au intervenit elemente noi care să conducă la schimbarea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 11 iulie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 355/57/2018, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice**

și ale art. 61¹ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, astfel cum au fost introduse prin art. IV pct. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018, excepție ridicată de Societatea Wasphalt Ltd din Londra, Sucursala Cluj-Napoca, într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 101/2016.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile art. VIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018 sunt contrare art. 1 alin. (5), art. 15 alin. (2) și art. 52 alin. (1) și (2) din Constituție, precum și art. 54 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, deoarece nu asigură pe o perioadă determinată corelarea actelor normative incidente în materie adoptate în dinamica legislativă, astfel încât punerea în aplicare a acestora să decurgă firesc și să evite conflictul între norme succesive, astfel cum este și speța aflată pe rolul acestei instanțe judecătorești în care sunt aplicabile aceleași proceduri atât dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2018, cât și cele ale Legii nr. 101/2016. Normele criticate nu includ și situațiile anterioare momentului introducerii contestației la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, dar care în mod legal au început sub imperiul vechii legi în procedura prealabilă existentă la acea dată, astfel încât să asigure respectarea principiilor neretroactivității, *tempus regit actum*, previzibilității și securității juridice. Totodată, este afectat dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, în sensul în care aceasta nu mai este îndreptățită la recunoașterea dreptului pretins ca urmare a vătămării din partea autorității contractante, întrucât este ținută deopotrivă de vechea procedură, dar și condiționată de plata cauțiunii pe noua procedură în cadrul unei proceduri de contestare unitare și singulare. În contextul criticilor de neconstituționalitate este menționată jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și cea a Curții de Justiție a Uniunii Europene în materia principiilor pretins a fi încălcate de normele criticate.

6. De asemenea, se învederează că dispozițiile art. 61¹ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/2016, astfel cum au fost reglementate prin art. IV pct. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018, sunt contrare art. 21 alin. (1), (2) și (4) și art. 53 alin. (1) din Constituție, deoarece, în contextul dat, soluționarea contestației nu a mai avut loc pe fondul cauzei, fiind respinsă din motive procedurale prin neconstituirea cauțiunii, aspect ce are înrăurire și asupra contestațiilor viitoare, nemaiputându-se beneficia de procedura gratuită de soluționare a acestora în fața unei jurisdicții administrative speciale. Având

în vedere situațiile de excepție și condițiile în care poate fi restrâns exercițiul drepturilor și libertăților cetățenești, se apreciază că domeniul achizițiilor publice nu poate face obiectul unor asemenea limitări.

7. Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textele criticate reglementează reguli procedurale specifice cu privire la judecarea contestației în materia achizițiilor publice, iar legiuitorul are competența exclusivă de a stabili modul de aplicare în timp a acestor prevederi. Cu privire la instituirea unei cauțiuni, precizează că reglementarea acesteia a avut drept scop protejarea autorității contractante de riscul unui eventual comportament necorespunzător și nu poate fi calificată ca fiind de natură a împiedica accesul liber la justiție, fiind justificată prin prisma finalității urmărite.

8. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. VIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 4 iunie 2018, și ale art. 61¹ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, astfel cum au fost introduse prin art. IV pct. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018.

12. Dispozițiile art. 61¹ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/2016, în dinamica legislativă, au fost modificate, succesiv, prin art. IV pct. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2020 privind modificarea și completarea unor acte normative cu impact în domeniul achizițiilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 614 din 13 iulie 2020, și prin art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 3/2021 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul achizițiilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 821 din 27 august 2021. Însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a exercita controlul de constituționalitate asupra prevederilor criticate în forma avută inițial, astfel cum au produs efecte în cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate.

13. Dispozițiile criticate au următorul cuprins:

— Art. VIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018: „*Contestațiile, procesele și cererile aflate în curs de soluționare în fața Consiliului Național pentru Soluționarea Contestațiilor sau, după caz, a instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență continuă să se judece în condițiile și cu procedura prevăzute de legea în vigoare la data la care au fost începute.*”

— Art. 61¹ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/2016 „(1) Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sau art. 49, sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie în prealabil o cauțiune stabilită după cum urmează:

a) 2% din valoarea estimată a contractului, în cazul în care aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 35.000 lei;”

14. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) — *Principiul legalității* (în componenta privind calitatea legii), art. 15 alin. (2) — *Principiul neretroactivității*, ale art. 21 alin. (1), (2) și (4) — *Accesul liber la justiție*, ale art. 52 alin. (1) și (2) — *Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și ale art. 53 alin. (1) — Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale.*

15. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018, Curtea observă că acestea reglementează situația contestațiilor, proceselor și cererilor aflate deja în curs de soluționare în fața Consiliului Național pentru Soluționarea Contestațiilor sau, după caz, a instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a acestei ordonanțe de urgență. Astfel, Curtea nu poate reține pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (5) în componenta privind calitatea legii din perspectiva previzibilității, a securității juridice și a stabilității raporturilor juridice, întrucât, odată cu intrarea în vigoare a noilor modificări legislative, toate situațiile juridice care se ivesc ulterior sunt supuse acestor reglementări noi, iar pentru cele deja existente textul criticat stabilește concret calea de urmat.

16. Prin urmare, normele criticate sunt în acord și cu dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, în ceea ce privește cuprinderea într-un act normativ a dispozițiilor tranzitorii, în virtutea cărora actul normativ adoptat în dinamica legislativă trebuie să conțină dispoziții tranzitorii care să stabilească măsurile ce se instituie cu privire la derularea raporturilor juridice născute în temeiul vechii reglementări care urmează să fie înlocuită de noul act normativ sau, cum este cazul Legii nr. 101/2016, de modificările legislative de substanță intervenite în procedura soluționării căilor de atac în materia achizițiilor publice. De altfel, dispozițiile tranzitorii criticate asigură, pe o perioadă determinată, corelarea celor două reglementări, astfel încât punerea în aplicare a noilor modificări legislative să decurgă firesc și să se evite retroactivitatea acestora.

17. În privința invocării încălcării art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea reține că aplicarea legii civile în timp este guvernată de principiul neretroactivității legii civile, principiul aplicării imediate a legii noi și principiul supraviețuirii legii vechi. Principiul neretroactivității legii civile este de rang constituțional și are o valoare absolută, în sensul că legiuitorul nu poate institui nicio derogare, și semnifică faptul că legea civilă se aplică tuturor situațiilor juridice născute după intrarea ei în vigoare, iar nu situațiilor juridice trecute, consumate (*facta praeterita*). În

mod corelativ, potrivit principiului aplicării imediate a legii noi, de la data intrării în vigoare a acesteia, ea se aplică tuturor actelor, faptelor și situațiilor juridice viitoare (*facta futura*), actelor, faptelor și situațiilor juridice în curs de constituire, modificare sau stingere începând cu această dată, precum și efectelor viitoare ale unor situații juridice anterior născute, dar neconsumate la data intrării în vigoare a legii noi (*facta pendentia*). Cu alte cuvinte, aplicarea imediată a legii noi semnifică faptul că o situație juridică produce acele efecte juridice care sunt prevăzute de legea în vigoare la data constituirii ei (*tempus regit actum*) (Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015).

18. Aplicând aceste considerente de principiu la prevederile art. VIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018, Curtea observă că acestea reglementează situația contestațiilor, proceselor și cererilor aflate deja în curs de soluționare în fața Consiliului Național pentru Soluționarea Contestațiilor sau, după caz, a instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență și care continuă să se judece în condițiile și cu procedura prevăzute de legea în vigoare la data la care au fost începute. Astfel, din conținutul acestora nu reiese că ar conține aspecte care să prevadă o aplicare retroactivă a normelor Legii nr. 101/2016 astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018 în ceea ce privește soluționarea contestațiilor, proceselor și cererilor aflate deja în curs de soluționare în fața Consiliului Național pentru Soluționarea Contestațiilor sau, după caz, a instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență în discuție.

19. Prin urmare, Curtea nu poate reține nici pretinsul conflict între normele succesive cuprinse în Legea nr. 101/2016, astfel cum au fost modificate și completate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018, întrucât această succesiune nu echivalează cu încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, ci este în concordanță cu principiul activității legii, potrivit căruia orice act normativ acționează cât timp este în vigoare, fiind aplicabil tuturor actelor, faptelor și situațiilor juridice născute după acest moment. În acest sens este și jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia legea nouă este aplicabilă de îndată tuturor situațiilor care se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și tuturor efectelor produse de situațiile juridice formate după abrogarea legii vechi (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 287 din 1 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 729 din 12 august 2004). În concluzie, o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare (Decizia nr. 458 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 13 ianuarie 2004).

20. De asemenea, în ceea ce privește invocarea în susținerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) și (2) din Constituție, Curtea observă că aceste norme constituționale stabilesc limitele și condițiile exercitării dreptului recunoscut persoanei vătămate de o autoritate publică în dreptul său ori într-un interes legitim, care se stabilesc prin lege organică. Atât jurisprudența Curții Constituționale, cât și cea a Curții Europene a Drepturilor Omului au admis posibilitatea unor limitări aduse prin lege exercitării accesului liber la justiție (Decizia Curții Constituționale nr. 188 din 27 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 498 din

2 iunie 2004; Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, paragraful 38).

21. Or, astfel cum s-a precizat mai sus, dreptul persoanei care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act al unei autorități contractante sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri subzistă, fiind reglementat ca atare prin cadrul normativ în materia achizițiilor publice, putându-se solicita anularea actului, obligarea autorității contractante la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, pe cale administrativ-jurisdicțională sau judiciară, potrivit prevederilor Legii nr. 101/2016, desigur în condițiile stabilite de legiuitor, care, în raport cu criticile formulate, sunt în acord cu Legea fundamentală.

22. În ceea ce privește dispozițiile art. 61¹ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/2016, care au fost reglementate prin art. IV pct. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018, Curtea observă că acestea au mai format obiectul controlului de constituționalitate în raport cu critici și prevederi constituționale similare, concretizat, spre exemplu, prin Decizia nr. 269 din 22 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1028 din 28 octombrie 2021, Decizia nr. 865 din 17 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 27 mai 2020, și Decizia nr. 501 din 17 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 24 aprilie 2020, decizii prin care Curtea a constatat că soluția legislativă criticată este constituțională în raport cu criticile formulate.

23. Astfel, prin soluția legislativă criticată se impune constituirea unei cauzi pentru soluționarea contestației formulate atât pe cale administrativ-jurisdicțională în fața Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cât și pe cale judiciară în fața instanței judecătorești, aspect care, în opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, este contrar prevederilor constituționale privind accesul liber la justiție și gratuitatea jurisdicțiilor administrative speciale.

24. Referitor la dispozițiile art. 21 din Constituție, invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că acestea dispun, în general, cu privire la accesul liber la justiție, aspect ce semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate, iar nu faptul că acest acces nu poate fi supus niciunei condiționări, competența de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești revenindu-i legiuitorului, prevederile criticate fiind o aplicare a dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 126 alin. (2), potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”. Mai mult, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât cu respectarea cadrului legal stabilit de legiuitor, care, potrivit textului din Legea fundamentală menționat, are deplina legitimare constituțională de a stabili procedura de judecată (a se vedea în acest sens, de exemplu, Decizia nr. 283 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 30 mai 2012, sau Decizia nr. 582 din 4 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 8 iunie 2010).

25. De asemenea, atât în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, paragraful 57), cât și în cea a Curții Constituționale (Decizia nr. 51 din 14 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 24 martie 2010, Decizia nr. 619 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 965 din 30 decembrie 2014, paragraful 18, sau Decizia nr. 160 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 432 din 9 iunie 2016, paragraful 23), s-a statuat că o caracteristică a dreptului de acces liber la justiție este aceea că nu este un drept absolut și că el poate fi supus unor restricții legitime, cum ar fi termenele legale de prescripție sau ordonanțele care impun depunerea unei cauțiuni *judicatum solvi*; important este ca aceste restrângeri să nu aducă atingere substanței dreptului, să urmărească un scop legitim și să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit (Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, paragraful 39, sau Hotărârea din 10 mai 2001, pronunțată în Cauza *Z. și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 93).

26. Față de această împrejurare, Curtea reține că stabilirea unor condiționări pentru introducerea acțiunilor în justiție, în general, nu constituie, în sine, o încălcare a accesului liber la justiție, el presupunând accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Însă legiuitorul este ținut să o facă orientându-se după principiul *est modus in rebus*, respectiv să fie preocupat ca exigențele instituite să fie îndeajuns de rezonabile încât să nu pună sub semnul întrebării însăși existența dreptului (Decizia nr. 39 din 29 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 12 martie 2004, și Decizia nr. 40 din 29 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 16 martie 2004).

27. Referitor la jurisdicțiile speciale administrative, parte componentă a art. 21 din Constituție, Curtea, analizând dispozițiile ce reglementează procedura soluționării contestațiilor în fața Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, a constatat că nu există nicio normă care să ateste existența vreunei taxe sau cauțiuni care să se facă venit la bugetul de stat sau la bugetul autorității administrativ-jurisdicționale având ca destinație plata unui serviciu jurisdicțional sau administrativ-jurisdicțional. Curtea a reținut că gratuitatea consacrată de norma constituțională cuprinsă în art. 21 alin. (4) semnifică lipsa oricărei contraprestații pecuniare din partea persoanei care, alegând calea contenciosului administrativ-jurisdicțional, beneficiază gratuit de serviciul prestat de autoritatea administrativ-jurisdicțională (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 19 martie 2015, paragraful 31, Decizia nr. 282 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 11 mai 2012). Astfel, verificând, spre exemplu, compatibilitatea garanției de bună conduită prevăzută de actele normative anterioare Legii nr. 101/2016 cu prevederile constituționale ale art. 21 alin. (4), Curtea a reținut că soluția legislativă în discuție respectă cerința constituțională referitoare la caracterul neoneros al procedurii administrativ-jurisdicționale, întrucât sumele reprezentând garanția de bună conduită se fac venit la autoritatea contractantă, fără a constitui o taxă pentru administrarea justiției sau prestarea unor servicii de către aceasta sau, după caz, de către Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor.

28. Aceste considerente sunt valabile *mutatis mutandis* și în ceea ce privește normele criticate prin care se instituie cauțiunea în discuție, având în vedere faptul că, astfel cum a reținut prin Curtea Constituțională Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, precitată, paragraful 41, instituirea unei garanții de bună conduită are semnificația unei cauțiuni menite să asigure exercitarea corespunzătoare și neabuzivă a drepturilor procesuale, cu toate consecințele procesuale care decurg din finalitatea urmărită prin stabilirea acesteia.

29. De asemenea, prin Decizia nr. 865 din 17 decembrie 2019, precitată, paragraful 46, Curtea a constatat că nu sunt

încalcate normele constituționale ale art. 21 alin. (4), întrucât cauțiunea este restituită contestatorului, în condițiile legii, caracterul gratuit al procedurii administrativ-jurisdicționale continuând să subziste și în prezent.

30. În ceea ce privește instituirea unei cauțiuni prin legislația ce reglementează remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, respectiv cuantumul acesteia, Curtea, având în vedere jurisprudența sa anterioară în materia cauțiunii în general, spre exemplu, Decizia nr. 558 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 897 din 10 decembrie 2014, a reținut că acesta este rezonabil, legiuitorul impunând și un prag maxim până la care poate fi fixată cauțiunea, iar opțiunea acestuia este pe deplin justificată. Contractele de achiziții publice presupun, de cele mai multe ori, efectuarea de lucrări publice cu un anumit grad de complexitate. Nu orice operator economic are capacitatea logistică și financiară de a efectua aceste lucrări, mai ales că, de cele mai multe ori, mecanismul de efectuare a lucrărilor presupune investiții inițiale ale operatorului economic ce sunt decontate ulterior de stat. Așadar, operatorii economici nu se află în aceeași situație juridică, ei neavând toți aceeași capacitate economică de realizare a obiectivelor vizate de contractele de achiziții publice. Or, dinamica raporturilor juridice existente în domeniul achizițiilor publice demonstrează că intervenția legiuitorului era necesară, în condițiile în care drepturile procesuale au fost exercitate frecvent cu rea-credință de către operatori economici care nu aveau capacitatea efectivă de a-și executa obligațiile ce rezultau din încheierea contractelor de achiziții publice. Interesul național impune ca statul să poată realiza cu celeritate obiectivele propuse în vederea îmbunătățirii vieții cetățenilor săi, cu respectarea, bineînțeles, a drepturilor și a intereselor legitime ale eventualilor participanți la procedurile de achiziție publică. Prin instituirea cauțiunii, legiuitorul a urmărit, pe de o parte, să descurajeze cererile nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale, iar, pe de altă parte, să constituie o garanție destinată acoperirii eventualelor pagube ce ar putea fi produse părții împotriva căreia se cere luarea unor măsuri, în condițiile în care cererea celui ce plătește cauțiunea se respinge. Instanța de contencios constituțional a reținut că obiectivele urmărite prin adoptarea de către legiuitor a măsurii criticate se circumscriu unui scop legitim și că instituirea acestei obligații de consemnare a cauțiunii reprezintă o măsură legislativă adecvată, necesară și care păstrează un just echilibru între cerințele de interes general protejate de legiuitor — prevenirea exercitării cu rea-credință a drepturilor procesuale — și interesul individual al justițiabilului de a avea acces efectiv la instanță în vederea folosirii mijloacelor procedurale puse la dispoziția sa (a se vedea în acest sens Decizia nr. 501 din 17 septembrie 2019, precitată, paragrafele 33—36).

31. Prin urmare, având în vedere jurisprudența sa în materie, Curtea constată că soluția legislativă supusă controlului de constituționalitate, în raport cu criticile formulate, nu este contrară dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21.

32. Referitor la dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală, Curtea observă că acestea nu au incidență în cauză, nefiind aplicabilă ipoteza prevăzută de normele constituționale invocate, deoarece prevederile criticate nu reglementează cu privire la restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale (Decizia nr. 267 din 4 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 25 august 2020).

33. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Wasphalt Ltd din Londra, Sucursala Cluj-Napoca, în Dosarul nr. 355/57/2018 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. VIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice și ale art. 61¹ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, astfel cum au fost introduse prin art. IV pct. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 decembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente corecțiilor financiare aplicate pentru abaterile de la conformitatea cu legislația din domeniul achizițiilor publice pentru Programul operațional sectorial Mediu 2007—2013 și pentru proiecte preluate integral sau parțial din Programul operațional sectorial Mediu 2007—2013 în cadrul Programului operațional Infrastructura mare 2014—2020

Având în vedere riscul major identificat în domeniul gestiunii fondurilor europene privind apariția blocajelor în implementarea proiectelor aprobate la finanțare, ceea ce va avea impact negativ direct asupra țintei de plăți asumate de autoritățile române pentru anul 2021,

ținând cont de riscul crescut de blocaje în cadrul proiectelor aferente sectorului de mediu și de afectarea bunei implementări a proiectelor de investiții din fonduri nerambursabile în cadrul Programului operațional Infrastructură mare 2014—2020 ca urmare a includerii în specificațiile tehnice din cadrul documentațiilor de atribuire a unor cerințe restrictive în asigurarea concurenței și pentru care au fost aplicate corecții financiare și reduceri procentuale,

luând în considerare și riscul crescut de blocaje în cadrul proiectelor care au ca beneficiari autorități publice finanțate integral sau parțial din bugete locale și afectarea bunei implementări a proiectelor de investiții din fonduri nerambursabile în cadrul Programului operațional regional 2014—2020 ca urmare a includerii în specificațiile tehnice din cadrul documentațiilor de atribuire a unor cerințe restrictive care conduc la restrângerea concurenței și pentru care au fost aplicate corecții financiare și reduceri procentuale,

având în vedere că, în lipsa acestor măsuri, s-ar produce o serie de consecințe imediate asupra bugetului de stat prin neatragerea fondurilor europene, precum și dificultăți și întârzieri în implementarea proiectelor cu finanțare din fonduri externe nerambursabile din perioada 2014—2020,

ținând cont de faptul că elementele sus-menționate vizează interesul public și strategic, sunt o prioritate a Programului de guvernare și constituie o situație de urgență și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată pentru a asigura premisele unui grad ridicat de absorbție în perioada curentă de programare a fondurilor,

luând în considerare faptul că o prioritate majoră a Guvernului o constituie îmbunătățirea gradului de absorbție a fondurilor europene,

întrucât împrejurările de față vizează interesul public și constituie elementele unei situații extraordinare ce nu suferă amânare, astfel încât se impune reglementarea unor măsuri în domeniul fondurilor europene,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 15/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente corecțiilor financiare aplicate pentru abaterile de la conformitatea cu legislația din domeniul achizițiilor publice pentru Programul operațional sectorial Mediu 2007—2013 și pentru proiecte preluate integral sau parțial din Programul operațional sectorial Mediu 2007—2013 în cadrul Programului operațional Infrastructură mare 2014—2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 din 7 august 2013, aprobată cu completări prin Legea nr. 334/2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:**

„ORDONANȚĂ

privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente reducerilor procentuale și corecțiilor financiare aplicate pentru abaterile de la conformitatea cu legislația din domeniul achizițiilor publice pentru Programul operațional sectorial Mediu 2007—2013 și pentru Programul operațional Infrastructură mare 2014—2020”

2. **Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Prezenta ordonanță se aplică beneficiarilor de fonduri europene, instituții publice locale, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, și operatori regionali, astfel cum sunt definiți la art. 2 lit. h) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care:

a) au implementat proiecte din cadrul Programului operațional sectorial Mediu 2007—2013, pe întreaga perioadă de implementare a Programului operațional sectorial Mediu;

b) implementează proiecte aprobate în cadrul Programului operațional Infrastructură mare 2014—2020 sau care au fost preluate integral sau parțial din Programul operațional sectorial Mediu 2007—2013, pe întreaga perioadă de implementare a Programului operațional Infrastructură mare.”

3. **La articolul 2, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(11) Creanțele bugetare rezultate din corecțiile financiare și sumele de recuperat rezultate în urma stabilirii corecțiilor, în aplicarea prevederilor legale, pentru neregulile constatate în desfășurarea procedurilor de achiziție publică, se suportă, conform prevederilor legale în vigoare, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, în

calitate de ordonator principal de credite cu rol de autoritate de management pentru Programul operațional Infrastructură mare, de la o poziție distinctă din cadrul titlului 58 «Proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile (FEN) postaderare», în situațiile prevăzute la alin. (4), pentru proiecte aprobate în cadrul Programului operațional Infrastructură mare 2014—2020 sau care au fost preluate integral sau parțial din Programul operațional sectorial Mediu 2007—2013.”

4. **La articolul 2 alineatul (4), după litera d) se introduc două noi litere, literele e) și f), cu următorul cuprins:**

„e) în cazul contractelor de achiziție publică/contractelor de achiziție sectorială, încheiate de beneficiarii prevăzuți la art. 1, în cadrul Programului operațional Infrastructură mare 2014—2020, a căror procedură de atribuire a făcut obiectul controlului ex ante exercitat de către Agenția Națională pentru Achiziții Publice, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2017 privind funcția de control ex ante al procesului de atribuire a contractelor/acordurilor-cadru de achiziție publică, a contractelor/acordurilor-cadru sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, aprobată prin Legea nr. 186/2018, cu modificările și completările ulterioare, anterior producerii de efecte asupra bugetului Uniunii Europene sau național prin rambursarea unor cheltuieli derivate din contract și pentru care au fost stabilite corecții financiare sau reduceri procentuale;

f) în cazul contractelor de achiziție publică de lucrări, încheiate de beneficiarii prevăzuți la art. 1, în cadrul Programului operațional Infrastructură mare 2014—2020, pentru care au fost stabilite corecții financiare sau reduceri procentuale, ca urmare a constatării existenței în documentația de atribuire a unor cerințe restrictive, care conduc la restrângerea concurenței, prin includerea unor standarde sau specificații tehnice fără mențiunea «sau echivalent», dacă procedura de achiziție publică a fost lansată anterior datei de 18 martie 2020, data transmiterii de către Comisia Europeană a Raportului final ARES(2020) 1625280.”

Art. II. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Normele de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 15/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente corecțiilor financiare aplicate pentru abaterile de la conformitatea cu legislația din domeniul achizițiilor publice pentru Programul operațional sectorial Mediu 2007—2013, aprobate prin Ordinul ministrului mediului și schimbărilor climatice nr. 2.112/2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul investițiilor și proiectelor europene,
Vasile-Cristian Roman,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind eliberarea domnului Predescu Lucian-Dragoș
din funcția de subprefect al județului Argeș

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Predescu Lucian-Dragoș se eliberează din funcția de subprefect al județului Argeș.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode

București, 23 februarie 2022.
Nr. 243.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind eliberarea doamnei Dobre Doina din funcția
de subprefect al județului Mehedinți

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Doamna Dobre Doina se eliberează din funcția de subprefect al județului Mehedinți.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode

București, 23 februarie 2022.
Nr. 244.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind numirea domnului Neculăescu Ciprian-Mihai
în funcția de subprefect al județului Argeș

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (2), (2¹) și (2³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Neculăescu Ciprian-Mihai se numește în funcția de subprefect al județului Argeș.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode

București, 23 februarie 2022.
Nr. 245.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind numirea doamnei Stanomir Cosmina-Giorgiana
în funcția de subprefect al județului Mehedinți

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (2), (2¹) și (2³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Doamna Stanomir Cosmina-Giorgiana se numește în funcția de subprefect al județului Mehedinți.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode

București, 23 februarie 2022.
Nr. 246.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea Comitetului de monitorizare a Planului național de redresare și reziliență al României

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 71 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobată prin Legea nr. 230/2021, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre reglementează modul de organizare, funcționare, componența, atribuțiile și procedura de lucru pentru Comitetul de monitorizare a Planului național de redresare și reziliență al României, denumit în continuare *Comitet de monitorizare*.

Art. 2. — Comitetul de monitorizare este organismul interinstituțional, cu rol consultativ, de informare și dezbatere, fără personalitate juridică, care îndeplinește atribuțiile prevăzute la art. 71 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobată prin Legea nr. 230/2021, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele stabilite la art. 3 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență.

Art. 3. — (1) Comitetul de monitorizare este condus de un președinte, reprezentat de ministrul investițiilor și proiectelor europene.

(2) Comitetul de monitorizare are în componență reprezentanți ai:

- a) organizațiilor neguvernamentale;
- b) sindicatelor;
- c) patronatelor;

d) structurilor asociative ale administrației publice locale, respectiv: Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România, Asociația Municipiilor din România, Asociația Orașelor din România și Asociația Comunelor din România;

- e) alte forme asociative de interes general, constituite potrivit legii.

(3) Comitetul de monitorizare este format dintr-un număr impar de membri.

(4) Organizațiile neguvernamentale prevăzute la alin. (2) lit. a) sunt selectate prin apel de candidaturi de către Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene, în baza gradului de reprezentativitate al acestora.

(5) Comitetul de monitorizare își desfășoară activitatea pe baza regulamentului de organizare și funcționare, pe care îl dezbate și îl aprobă în cadrul primei reuniuni, care va avea loc

în termen de maximum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(6) Comitetul de monitorizare se întrunește trimestrial, în cadrul reuniunilor de lucru ordinare, la convocarea președintelui.

(7) Convocarea reuniunilor și transmiterea invitațiilor și agendei preliminare către membri se realizează de către secretariatul Comitetului de monitorizare cu cel puțin 15 zile înaintea datei reuniunii.

Art. 4. — (1) În scopul asigurării unei monitorizări eficiente a Planului național de redresare și reziliență al României, denumit în continuare *PNRR*, și al implicării partenerilor sociali și societății civile în urmărirea progresului înregistrat și al reformelor, Comitetul de monitorizare exercită următoarele atribuții:

a) urmărește progresul implementării investițiilor și reformelor din cadrul PNRR;

b) asigură implicarea partenerilor sociali și societății civile în urmărirea progresului PNRR și al reformelor;

c) informează membrii cu privire la stadiul implementării PNRR;

d) realizează activitatea de consultare a membrilor în scopul identificării de soluții în eventualitatea unor blocaje în implementarea reformelor și a investițiilor PNRR;

e) propune spre dezbatere membrilor aspectele care reies din procesul de implementare efectivă a PNRR;

f) informează membrii cu privire la contribuția PNRR pentru îndeplinirea obiectivelor strategiilor și programelor naționale, precum și a strategiilor Uniunii Europene.

(2) În realizarea atribuțiilor sale, Comitetul de monitorizare poate formula recomandări, cu votul majorității simple a membrilor.

(3) Recomandările formulate de Comitetul de monitorizare se aduc la cunoștința membrilor, de către secretariat, fiind prevăzute în cadrul documentului care constituie minuta ședinței. Acestea se publică pe site-ul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene și se comunică Comitetului interministerial de coordonare a PNRR menționat la art. 71 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2020, aprobată prin Legea nr. 230/2021, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — (1) Secretariatul Comitetului de monitorizare se asigură de către Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene, prin structura de specialitate constituită potrivit prevederilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2020, aprobată prin Legea nr. 230/2021, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Secretariatul are rolul de a sprijini activitatea Comitetului de monitorizare în vederea realizării atribuțiilor prevăzute la art. 4.

(3) Atribuțiile și responsabilitățile secretariatului Comitetului de monitorizare se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare prevăzut la art. 3 alin. (5).

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul investițiilor și proiectelor europene,

Vasile-Cristian Roman,

secretar de stat

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Actului adițional nr. 6 la Acordul de concesiune pentru explorare, dezvoltare și exploatare petrolieră în perimetrul XIX Neptun, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.233/2000

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 31 alin. (3) din Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Actul adițional nr. 6 la Acordul de concesiune pentru explorare, dezvoltare și exploatare petrolieră în perimetrul XIX Neptun, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.233/2000 privind aprobarea Acordului de concesiune pentru explorare, dezvoltare și exploatare petrolieră în perimetrul XIX Neptun, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, pe de o parte, și Societatea Națională a

Petrolului „Petrom” — S.A. București și Compania „ELF Aquitaine”, pe de altă parte, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Actul adițional nr. 6 la Acordul de concesiune pentru explorare, dezvoltare și exploatare petrolieră în perimetrul XIX Neptun, aprobat potrivit art. 1, intră în vigoare la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu
Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,
Mircea Abrudean
p. Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Sorin Călin Gal
Ministrul energiei,
Virgil-Daniel Popescu
Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Tánczos Barna

București, 23 februarie 2022.
Nr. 248.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2022 al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2022 al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, aflată sub autoritatea Camerei Deputaților, exercitată prin secretarul general al Camerei Deputaților, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu
Secretarul general al Camerei Deputaților,
Silvia-Claudia Mihalcea
Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marius-Constantin Budăi
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 23 februarie 2022.
Nr. 252.

CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

Adresa: Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București

Cod unic de înregistrare: RO 427282

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2022

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2022
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5)	1	84.008
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	82.519
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	1.489
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	69.950
	1	Cheltuieli de exploatare, (Rd.7=Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18) din care:	7	69.944
		A. cheltuieli cu bunuri și servicii	8	21.525
		B. cheltuieli cu impozite, taxe și vărsăminte asimilate	9	576
		C. cheltuieli cu personalul, (Rd.10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17) din care:	10	40.111
		C0 Cheltuieli de natura salariala (Rd.11=Rd.12+Rd.13)	11	37.350
		C1 ch. cu salariile	12	33.214
		C2 bonusuri	13	4.136
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	15	
		C4 cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	16	1.737
		C5 cheltuieli cu contributiile datorate de angajator	17	1.024
		D. alte cheltuieli de exploatare	18	7.732
	2	Cheltuieli financiare	19	6
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere) (Rd.20=Rd.1-Rd.6)	20	14.058
IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	2.261
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMANAT	22	
	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMANAT	23	
	4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITATI	24	
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	
V		PROFITUL/PIERDEREA NETA A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd.26=Rd.20-Rd.21-Rd.22+Rd.23-Rd.24-Rd.25), din care:	26	11.797
	1	Rezerve legale	27	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29, 30, 31 (Rd.32=Rd.26-(Rd.27 la Rd.31)>=0)	32	11.797
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	1.311
	8	Minimum 50 % vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	6.554

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2022
0	1	2	3	4
	a)	- dividende cuvenite bugetului de stat	35	
	b)	- dividende cuvenite bugetului local	36	
	c)	- dividende cuvenite altor actionari	37	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	5.243
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care:	40	
	a)	cheltuieli materiale	41	
	b)	cheltuieli cu salariile	42	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	44	
	e)	alte cheltuieli	45	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	58.592
	1	Alocații de la buget	47	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	30.583
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	320
	2	Nr. mediu de salariați total	51	315
	3	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	52	9.297
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat **)	53	8.697
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	262
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculata cf. Legii anuale a bugetului de stat	55	262
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/persoana)	56	-
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.57=(Rd.6/Rd.1)x1000)	57	833
	9	Plăți restante	58	-
	10	Creanțe restante	59	1.900

*) Rd 52 = Rd.151 din Anexa de fundamentare nr.2

***) Rd 53 = Rd.152 din Anexa de fundamentare nr.2

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

